

Khóc Con

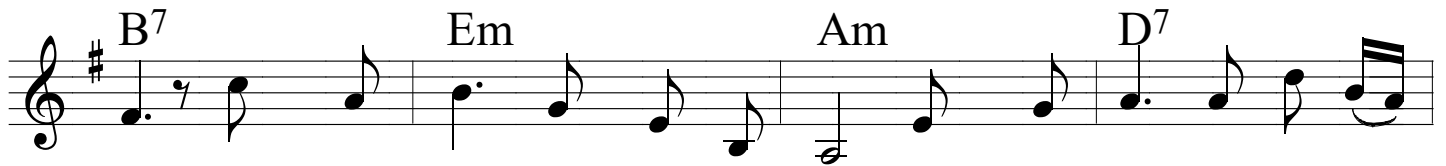
Boston

Thơ: Lê Đại Thanh

Nhạc: Lm. Nguyễn Mộng Huỳnh

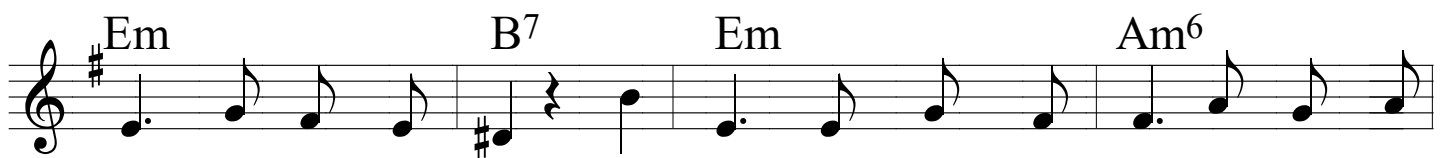
Thiên Hường thoát đã gây cảnh, con xa cha mẹ cho đành sao

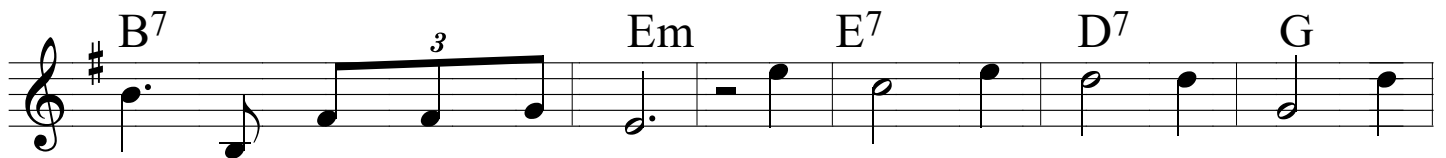
con? Đóa Quỳnh Hoa trắng tròn nở rộ, đường tương lai rạng rỡ đang

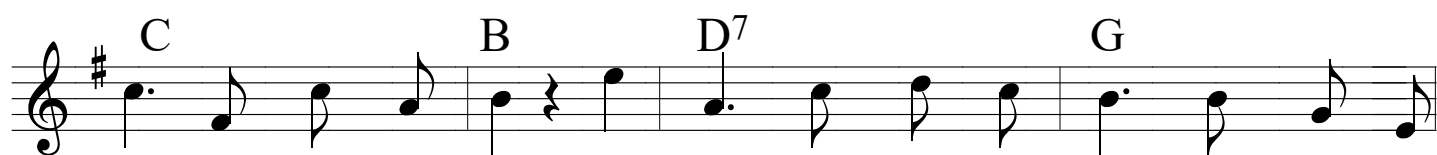
chờ. Mẹ cha lòng những ước mơ thuyền đời vượt sóng đến bờ thành công.

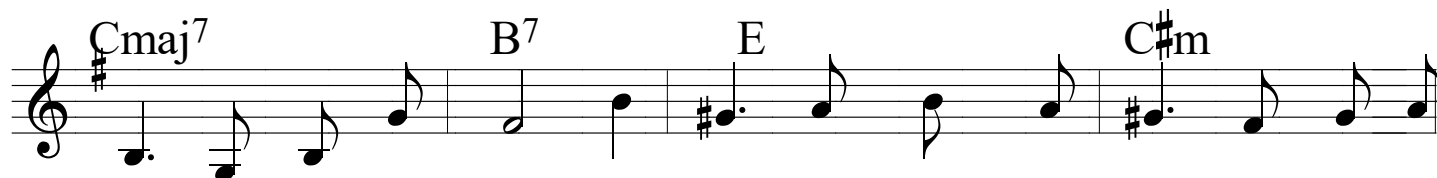
Nhưng có ai đâu ngờ! Lá vàng đeo đẳng trên cây, lá xanh rụng

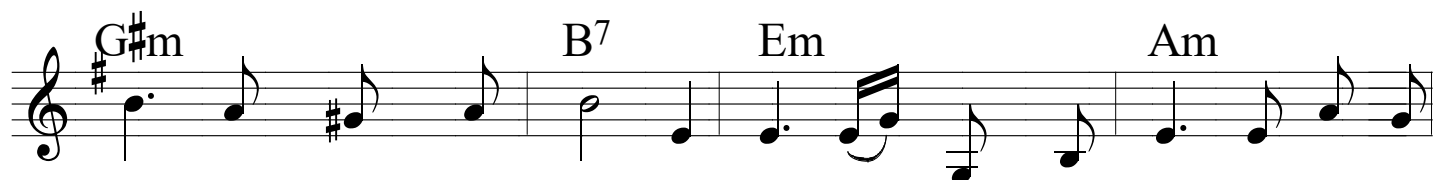
xuống trời hay chẳng hồi trời? Trách thắm Hóa Công nữ đành cướp

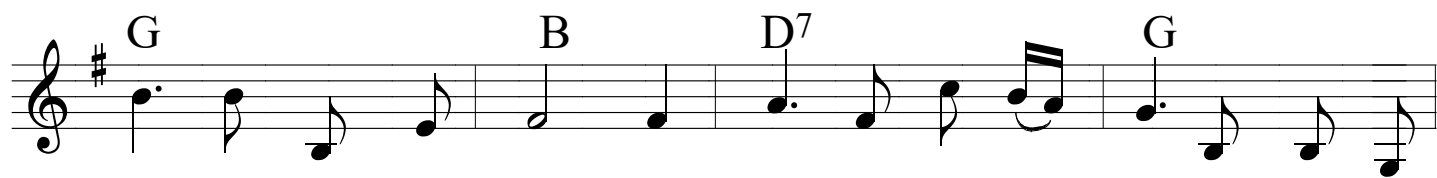
đi một đóa trà mi! Hỡi hùng thay lúc lâm nguy tiếng kêu cha

mẹ nửa thì thất thanh. Mây trời lững thững ngậm ngùi Hằng Nga ủ

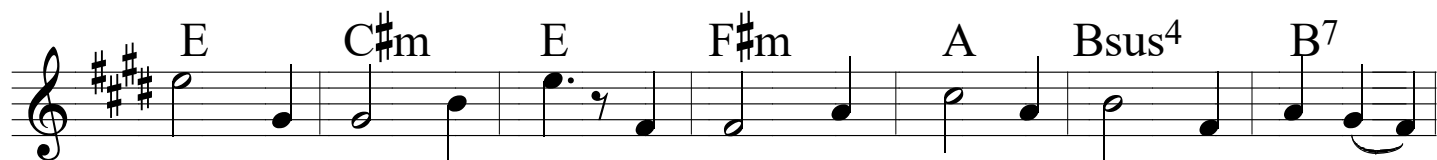
rũ thương người hồng nhan. Hay con chán cảnh trần gian mà đi tìm

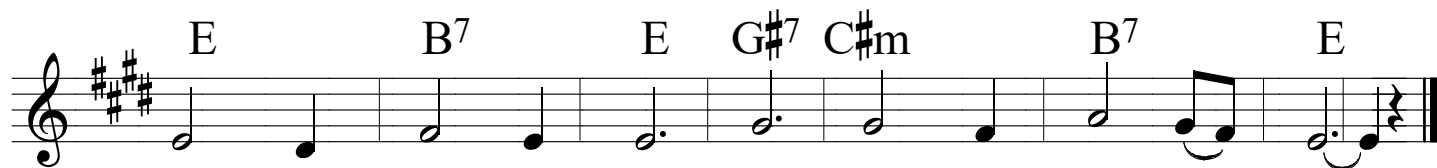
đến cõi nào ngàn thu? Rừng xanh sợ nước ao tù mà tìm trời

rộng biển sâu vẫy vùng? Trăm ngàn lạy tấu cùng Thượng Đế cứu hồn

thơ khỏi bể trầm luân. Về châu Thánh Mẫu từ nhân cùng các thiên

thần hưởng phúc an vui. A - men hạnh phúc đời đời.